

Forfatter: Kaalund, H. V.

Titel: Fulvia

Citation: Kaalund, H. V.: "Fulvia", i Kaalund, H. V.: *Fulvia*, 1891, s. 9. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-kaalund02val-shoot-idm140027970218336.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Fulvia

(Et højtliggende Torv i Alexandria. Til Højre i Baggrunden udmunder en Gade, blandt hvis nærmeste Huse ses ét, hvis Indgang dækkes af en Portikus (eller et Bislag). For Øvrigt tænkes Udsigten fri over den lavere liggende Del af Staden.)

(To af Servius's Husslaver komme fra højre Side, den ene holdende sig noget bagefter den anden, fordybet, som det synes, i sine egne Betragtninger.)

FØRSTE SLAVE.

Ha! ha! ha! Hvor den Gamle derhjemme dog er naragtig! Vel er han min Herre, men jeg vilde heller bytte Hoved med en Abekat end have hans siddende paa mine Skuldre. Man skulde næsten tro, at det var ham og ikke hans Datter, der i Dag skal tilkjendes Lavrbærkrandsen for Visdom, saadan krør han sig af denne naragtige Begivenhed. Det mangler bare, at han selv skal spænde sig for hendes Triumfvogn og indbyde de Snyltegjæster, han har slæbt hjem med sig til Frokosten efter Morgenbadet, til at tage en Haand i med. Men Haløj, Kammerat! kom hid, for at vi kan holde Øje 10 med Signalet. Bedre Plads til at holde Udkig fra end denne, kan vi ikke ønske os. Søvinden blæser frisk herind, og Solen brænder jo ikke hedere paa denne velsignede Aarstid, end at det ordentlig er en Fornøjelse at bage sig i dens Straaler. Hej! hvor er Du henne? Du gaar jo der og gaber, som om her ikke var vigtige Ting at tage Vare paa.

ANDEN SLAVE.

Du har Ret: jeg glemte mig selv - jeg er jo Slave.

FØRSTE SLAVE.

Det er jeg ogsaa, men derfor behøver vi da ikke at staa her og glo som to Umælende. Er det Svalernes Flugt, Du studerer?

ANDEN SLAVE.

Nej! - Jeg betragter Byen, jeg kom jo først i Gaar hertil, nedstuvet imellem andre Slaver i et Skibsrums. Din Herre kjøbte mig. Alt er mig endnu saa fremmed her.

FØRSTE SLAVE.

Ja? det er sandt, Du er jo først i Dag bleven optaget iblandt os Husslaver, hvilket Du kan takke dit nettede Udvortes for. Naa, til Lykke! Her har Du min Haand paa godt Kammeratskab. Er der Noget, Du vil vide Besked om, saa spørg væk!

ANDEN SLAVE.

Hvad hedder min nye Herre?

11

FØRSTE SLAVE.

Ih! véd Du endnu ikke det? Han hedder Servius, er Patricier, rig som Krøsos - for Øvrigt mellem os sagt, - en Nar, ret saadan en rigtig gammel, erkeforfængelig Nar; men hans Datter Fulvia - aa! - det er det vidunderligste Pigebarn, som Verden nogensinde har seet. Ikke en Eneste af alle vore langskjæggede Filosofer og lærde Skaldepander kan maale sig med hende i Visdom.

ANDEN SLAVE.

I Visdom?

FØRSTE SLAVE.

Netop! Ha! ha! ha! Jeg kalder det for Galskab. Men Hver sin Lyst! Hun raader sig selv i Alt, og Alle er de forgabede i hende; den Gamle kan hun vikle om sin Finger. Undertiden, naar det falder hende ind, klæder hun sig som et Mandfolk, for i det Stykke som i alle andre følger hun sit eget Hoved. Men Guderne forbyde, at jeg skulde sige det i en slet Mening Hun er en ædel Jomfru, - ren som Solen! (*peger ud til Venstre.*) Seer Du den høje Bygning, som rager op histude tæt ved Kejserborgen, den, hvis Tag er prydet med Billederne af de ni Muser?

ANDEN SLAVE.

Ja!

12

FØRSTE SLAVE.

Det er Musejon, der holder hun i dette Øjeblik sin store Tale for en umaadelig Forsamling af Vismænd. Naar hun er færdig dermed, skal hun kjøres i Triumf, og da vil der blive hejst Signal fra Bygningens Tag. Saasnart Triumftoget viser sig ved Hjørnet derhenne, maa vi ile alt hvad vi kan hjem til den Gamle og melde ham det - ellers sker vi en Ulykke. Sæt, at han selv vil holde en Tale, naar Toget har naaet Indgangen til vort Hus; han kan da ikke styrte derud lige fra Frokosten med Maden i Munden.

ANDEN SLAVE.

Er det Alt, hvad vi skal udrette her?

FØRSTE SLAVE.

Ja, hvad ellers! - For Eftertiden, Kammerat, bør Du kun sværge ved Muserne, thi Du er jo nu paa en Maade taget i deres Tjeneste.

ANDEN SLAVE

(pegende mod Himmelbuen)

Staar ikke Solen op i det Himmelhjørne?

FØRSTE SLAVE.

Jo - i Øst; - det plejer den i det Mindste, men om den vil gjøre det i Morgen eller i Overmorgen, vil jeg ikke svare for; hvorfor skulde ikke ogsaa den faa Nykker og skeje ud ligesom andre store Herrer! - Er Du maaske Soltilbeder?

13

ANDEN SLAVE.

Nej, jeg vilde kun vide, i hvilken Retning Landet ligger, hvor jeg er født: Grækenland.

FØRSTE SLAVE.

Naa - saadan at forstaa, Du er en Græker. Ja, nu er vi Alle Landsmænd: Romere, Grækere, Ægyptere, Syrere og Barbarer. - Jeg havde nær sagt Jøder og Kristne med. *(spytter foragtelig.)* Jeg spurgte Dig ellers kun, fordi jeg troede, at Du vilde være paa Moden.

ANDEN SLAVE.

Jeg forstaaer Dig ikke.

FØRSTE SLAVE.

Jo, sér Du: Siden vor højmagtige Kejser Heliogabal, der, som Du jo nok véd, har været syrisk Solpræst, er kommen til Magten, har vi til alle vore øvrige Galskaber ogsaa faaet den at dyrke Solen.

ANDEAN SLAVE.

Helios?

FØRSTE SLAVE.

Nej - *det* er jo en gammel Historie. Hvad jeg taler om er noget ganske Andet, det er en sort Sten, seer Du, som skal forestille Solen. Flere af vore Templer er allerede paa kejserlig Befaling blevne omkalfatrede og indviede til den nye Guddom.

14

ANDEN SLAVE

(seende ud over Staden).

Hvilken Vrimmel!

FØRSTE SLAVE.

Af Guddomme? ja, her er nok af dem. Hjælper ikke den Ene, saa kan man jo forsøge det med en Anden.

ANDEN SLAVE.

Jeg ménte: hvilken Vrimmel af Templer. Aldrig før har jeg sét en saa prægtig og udstrakt Stad!

FØRSTE SLAVE.

Det maa Du nok sige! Den giver næppe Rom eller det gamle Babylon noget efter. Hele Østens Handel gaar som en Guldstrøm her igjennem. Har Du Mønt, saa kan Du her faa Alt, hvad dit Hjerte begjærer: Silke, Ædelstene, Purpur, Perler, kostelige Kryderier, friske Østers og sminkede Hetærer. Tørster Du efter Lærdom, saa har vi her hele Pakhuse fulde deraf; vi plages af Vismænd som af Fluere og kan næppe spytte for Poeter. Dyder er her faa af, men hvad Laster og Daarskaber angaar, da er vi saa rigeligt forsynede, at vi gjerne kan lyksaliggjøre den øvrige Verden dermed.

ANDEN SLAVE.

Det summer histude som i en Bikube - og sé: Rækker af svært belæssede Pukkeldyr bevæger sig frem imellem Menneskevrимlen. -

15

FØRSTE SLAVE.

Ja, i den Retning - gjennem Solporten - det er Handelskaravanerne, som drager herind fra den libyske Ørken og Landene hinsides den hellige Nil.

ANDEN SLAVE.

Hvad er det for et mægtigt Taarn, der rager op histude?

FØRSTE SLAVE.

Fyrtaarnet: Pharos, det berømteste i hele Verden.

ANDEN SLAVE.

Og de to vældige Søjler der?

FØRSTE SLAVE.

Ah! - Obeliskerne: Kleopatra's Naale kalder vi dem.

ANDEN SLAVE.

Og hist Havet - det herlige Hav! Det er mig, som om hvert Vindpust derfra bringer mig en Hilsen fra mit skjønnne Hjem - fra Athens Violer.

FØRSTE SLAVE.

Violer? Ha! ha! ha! Det er Pomaden, Du lugter, den, hvormed jeg har indgnedet mig. Kommer Du for Skade, Kammerat, at løbe vild i Smaagaderne dernede, saa kan Du let finde hjem blot ved at gaa efter Lugten, for her i vort fine Kvarter dufter det altid som i en Pomadekrukke. Vi bestiller ikke Andet her, skal 16 jeg sige Dig, end alve os og begaa Dumheder. - Men, ved mit Skjæg! der har vi det! Sé! S e!

(peger ud til Venstre.)

ANDEN SLAVE.

Hvad mener Du?

FØRSTE SLAVE.

Ih - *Signalet*, Menneske! *Triumftoget*! - Nu første Mand hjem til den Gamle! Vejen og Trapperne i fire Spring!

(Løber ud til Højre, fulgt af den Anden.)